

Veldig så veldig, mitt hjerte roper hellig  
Ja hellig er du allmektig gud.  
Min sjel så beæret av å kjenne deg min herre  
Kan el hindren den I å roper ut

Pris han navn  
Hev røsten og syng din takkesang  
Alene er han vår frelser og konge,  
Vår redningsmann

Ære til deg som besitter den høyeste trone  
Min Gud, se ærefrykt har inntatt mitt vesen som  
Følge av din storhet

Skjønt og vakkert er det gamle vikingland  
Som brer seg ut med fjord og fjell og de mørkeste  
Skoger. Å herre, hvor fantastisk det er, ditt  
Skaperverk. La Jordens indre rope ut at du er herre,  
Kom vær oss nær.

Der fjell stiger opp av vann gjennom skyene høyt,  
Der rommes mitt sinn av en gudsfrykt noe så hinsides  
Drøyt. For fjellet. Det vitner om hvordan du  
Er så stor. Mens du ser til oss folk. Som er så små.  
Her nede på denner jord.

Pris han navn  
Hev røsten og syng din takkesang  
Alene er han vår frelser og konge,  
Vår redningsmann

Veldig så veldig, mitt hjerte roper hellig  
Ja hellig er du allmektig gud.  
Min sjel så beæret av å kjenne deg min herre  
Kan el hindren den I å roper ut

Ære til deg som besitter den høyeste trone  
Min Gud, se ærefrykt har inntatt mitt vesen som  
Følge av din storhet